

[Iver Poulsen.]

og som eksportør være åben for de private! Dette er den sundeste og naturligste vej for grønlænderne såvel som for ethvert andet folk.“

Hvad angår vore hjemlige økonomiske forhold, havde åbningstalen en mere dæmpet form, synes jeg, end tilfældet har været de to forgående år.

I stedet for den tidligere noget pralende forkyndelse af de gode tider, som den radikal-socialistiske regering har bragt landet, var åbningstalen en — omend noget indpakket — erkendelse af, at de bedste økonomiske konjunkturer, som Danmark nogen sinde har haft, er blevet forvaltet så elendigt af regeringen, at vi styrede lige imod en økonomisk krise.

Der skulle desværre en højst utilfredsstillende udvikling af vor handelsbalance og et vedvarende og faretruende fald i vor valutareserve til, før det gik op for regeringen, at vi ikke herhjemme fortsat kunne tildele hinanden øgede pengeindkomster, som ikke havde dækning i tilsvarende produktionsfremgang. Først nu kan regeringen indse, at vi ikke kan tildele hinanden indkomststigninger, som det er sket, på gennemsnitlig 16 pct., når produktionsstigningen kun udgør ca. 5 pct. Selv om det er et lyspunkt, at regeringen er kommet til sandhedserkendelse, kan det ikke beklages dybt nok, at regeringen i foråret 1961 ikke lod sig råbe op og ikke havde mod til at sige befolkningen sandheden om, hvordan den lønøgskab, der da rasede, ville ende, og det manglede jo ikke på advarsler fra mange sider, også fra særdeles ansvarlig side.

Nu erkender regeringen som sagt, at det er uomgængelig nødvendigt, at ligevægt atter genskabes mellem produktion og indkomst. Men lige så rigtig som denne erkendelse er, lige så rigtigt er det, at regeringen står med det tunge hovedansvar for, at den nødvendige ligevægt mellem produktion og indkomster er bragt så alvorligt ud af balance, at regeringen og VK-blokken fandt det nødvendigt at indføre den almindelige omsætningssskat, som den højtærede statsminister . . . . .

Formanden: Jeg henstiller, at samtalerne i salen begrænses til det mindst mulige.

Iver Poulsen: . . . . . betegnede som det vigtigste i forsommerens forlig. Vi forstår godt den højtærede statsministers glæde over VK-blokkens støtte til forsommerens forlig, som sikrede regeringen et forøget overskud på statsbudgettet på mere end 800 mill. kr., naturligvis til stor skade for den private opsparing og i nøje overensstemmelse med den opfattelse, som den tidligere højtærede statsminister, hr. Viggo Kampmann, gav udtryk for, da han som statsminister for et års tid siden sagde, at regeringen gerne ville overveje, om den private opsparing kunne stimuleres på en sådan måde, at den offentlige opsparing ikke blev nedskåret.

Vi forstår godt, at statsministeren er glad for VK-støtten til den opfattelse, at først tager staten, hvad den ønsker til sin såkaldte statsopsparing, og så må den private opsparing nøjes med de smuler, der eventuelt bliver tilbage.

Den ufravigelige betingelse — som det blev sagt — for VK-støtten til regeringens forslag om omsætningsskatten, at den nye skats varefordyrende og forbrugsbegrænsende virkning ikke måtte indregnes i pristallet, blev også opgivet, således at de mere end 80 pct. af den danske befolkning, der lever af løn, igennem pristalsskruen får kompensation for lovens forbrugsbegrænsende virkninger, medens de frie erhverv: handel, håndværk, industri, landbrug og liberale erhverv, skal betale gildet, bl. a. med øgede lønninger og priser og en stigning i omkostningsniveauet og dermed nedsat konkurrenceevne over for udlandet. Og endelig sidder igen sparere og selvpensionister tilbage med sorteper og må se deres stilling yderligere forringet gennem prisstigningerne. Jo, man forstår godt statsministerens tilfredshed med de store gevinster, han vandt i forligslotteriet med en så beskeden indsats som en under hensyn til inflationen simpel ajourføring af gældende skattefri opsparingsordninger, som færre imidlertid får mulighed for at udnytte, når der først over skatterne skal sikres staten en forøgelse af den såkaldte statsopsparing på mere end 800 mill. kr.

Som et plaster på såret skal skatte-skalaens første trin nu føres op fra 18.000 til 22.000 kr., og den faste beskatningsprocent